

Mál nr. 90/2013
M og
Vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar ökutækisins A

Ekið á bifreið, Ágreiningur um líkamstjón. Örorka þ. 23.12.2011.

Gögn.

1. Málskot mótt ekið þ.9.3.2013 ásamt fylgiskjölum 1-17
2. Bréf V dags. 8.4.2013 ásamt fylgiskjali 1-2.

Málsatvik.

M segir málavexti vera þá að hún hafi ekið bifreiðinni A sem hafi runnið í hálku og hafnað aftan á bifreið sem var fyrir framan. M krefst bóta vegna áverka sem hún telur sig hafa orðið fyrir í slysinu en hún leitaði til læknis vegna þess þrem dögum eftir slysið vegna skertrar hreyfigetu í hálsi og baki auk eymsla og var greind með tognun og ofreynslu á háls og lendarhrygg. V hafnar bótaskyldu og telur orsakatengsl milli slyssins og meintra einkenna M ósönnuð. V vísar til skýrslu Aðstoðar og öryggis þar sem fram kemur að áreksturinn hafi verið mjög vægur og M ekki tilkynnt um tjón á sinni bifreið og ökumaður bifreiðarinnar sem M ók sagði að um mjög lítið sjáanlegt tjón á sínum bíl hefði verið að ræða. Þá vísar V til að M hafi áður lent í umferðarslysi og vísar til matsgerðar á M í því sambandi sem liggur fyrir í málinu. V bendir á að M beri að sanna að hún hafi orðið fyrir tjóni í umrætt sinn en sú sönnun hafi ekki tekist.

Álit.

Takmörkuð læknisfræðileg gögn liggja fyrir í málinu vegna þessa árekstur og ljóst er að ákoma var mjög lítil á bifreið M við áreksturinn sem og bifreiðinni sem hún ók aftan á. Gögn um ætlaðan hraða A og höggkraftinn vegna árekstursins benda til þess að um mjög litla ákomu hafi verið að ræða og hraði A hafi verið mjög lítill. Þess ber þó að geta að gagna um ökuhraða og annað því tengt er aflað einhliða af V þannig að varhugavert er að draga of víðtækar almennar ályktanir um sönnunargildi þeirra gagna þó þau veiti mikilvæga vísbendingu um málsatvik. Í ljósi þeirra gagna sem liggja fyrir í málinu er vafi um orsakatengsl milli árekstursins og þeirra líkamlegu einkenna sem M lýsir sem afleiðingu árekstursins mjög mikill. M ber að sýna fram á að hún hafi orðið fyrir því tjóni sem hér um ræðir. Með vísan til fyrirbyggjandi gagna telst M ekki hafa leitt nægar líkur að því að hafa orðið fyrir líkamstjóni sem rekja megi til notkunar A. M á því ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 23.4.2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.